

штина, која се, сходно највишим решењима од данас, има држати у Крагујевцу ради питања о уставном преображају земаљском.“

Наш министар унутрашњих дела нека овај указ изврши.

20. Маја 1869. год.

У Београду.

М. П. Блазнавац с. р.

Јов. Ристић с. р.

Јован Гавриловић с. р.

Министар унутрашњих дела,

Рад. Милојковић с. р.

У ИМЕ ЊЕГОВЕ СВЕТЛОСТИ

КЊАЗА СРПСКОГ

МИЛАНА М. ОБРЕНОВИЋА IV.

НАМЕСТНИЦИ КЊАЖЕСКОГ ДОСТОЈАНСТВА.

ПРОГЛАШАВАМО И ОБЈАВЉУЈЕМО СВИМА И СВАКОМЕ ДА ЈЕ ДРЖАВНИ
СОВЕТ РЕШИО, И ДА ОМО МИ ОДОВРИЛИ И ОДОВАРАМО:

ЗАКОН

О УСЛОВНОМ ОДПУШТАЊУ КРИВАЦА ИЗ КАЗНИТЕЛНИХ
ЗАВЕДЕЊА.

Ч л а н а к I.

Кривци, који издржавају казну затвора, робије или заточења, могу се и пре издржане или помиловањем опрштене казни, одпустити из заведења:

1. Ако су осуђени на заточење или робију дужу од 2. године, или на затвор дужи од 12. месеци.

2. Ако су се за сво време издржања казни тако владали у заведењу, да се основно може узети, да су се заиста поправили.

3. Ако су пре осуде добри раденици били и ако било по фамилиарним или другим каквим околностима може се поуздано закључити, да ће они по одпусту поштен начин живљења предузети и добро се владати.

Ч л а н а к II.

Ово условно одпуштање може се чинити тек пошто је кривац издржао половину одсуђене му казни. Но ако се кривац у првом поврату налази, може се условно одпустити тек пошто је издржао две трећине му казни.

Ч л а н а к III.

Којима је помиловањем казна на мање сведена, рачуна ће им се време издржања казни према помиловању а не према осуди.

Ч л а н а к IV.

Условни одпуст траје донде докле се одпуштени буде добро владао, и докле му време казни неистече, или и у течају одпуста неби био помилован.

Ч л а н а к V.

На против условни одпуст прекида се и одпуштени поврати ће се опет у заведење да издржање казни продужи, ако се на одпусту не буде добро владао а имено:

1. Ако би учинио какво год ма и најмање казнимо дело, или се бар основно сумњати може, да га је он морао учинити а нико други.

2. Ако одпуштени без икаква занимања скиће или се основно сумњати може да на честит начин издржање себи прибавља.

3. Ако се меша са рђавим друством или таквим лицама, која су због тежи преступлења или злочинства осуђивана била, па и на опомену кмета или полицајне власти непрестане од дружења са овим лицама.

4. Ако би без дозволења местне полицајне власти променио место свога пребивања.

Ч л а н а к VI.

Ономе који би са одпуста у заведење повраћен био, неће се у продужено издржавање казни ништа рачунати оно време, које је на одпусту провео.

Ч л а н а к VII.

Немогу се пак никако условно одпуштати

1. чиновници и свештеници који би због злоупотребе власти и неверне службе осуђени били;

2. они који су условно одпуштени били, па су због рђавог владања опет у заведење повраћени; и

3. они осуђени који се по други пут у поврату налазе.

Ч л а н а к VIII.

Да се осуђеник условно одпусти из заведења, решава министар правде по саслушању одбора,

који ће се у тој цели образовати имати, а да се који са одпуста поврати у заведење због узрока у чл. V. казаног, решава она полицајна власт у које се подручије налазио одпуштени, или и само казнително заведење, против којих решења може се дотично лице жалити министру правде.

Ч л а н а к IX.

Министар правде овлашћује се да пропише правила како ће полицајне власти и управа заведења над одпуштенима надзор водити, и како ће се о њиховом владању уверавати.

Препоручујемо нашим министрима правде и унутрашњих дела да овај закон обнародују и о извршењу се његовом старају; властима пак заповедамо да по њему поступају, а свима и свакоме да му се покоравају.

22. Маја 1869. год.

У Београду.

(М. П.)

М. П. Блазнавац с. р.

Јован Ристић с. р.

Јован Гавриловић с. р.

Видио и ставио државни печат, чувар државног печата, председатељ министарског савета, министар правде,

Ђ. Д. Ценић с. р.

Председник министарског савета, министар правде,

Ђ. Д. Ценић с. р.

Министар унутрашњих дела,

Рад. Милојковић с. р.